

Jeg skal være parat til paa enhver Tid og ethvert Sted at tage en Debat op med det ærede Medlem fra Vinderup.

Jeg understreger, som sagt, dette, at Justitsministeren har sagt, at alle ønskede Oplysninger i denne Sag skal vi faa, og kan de ikke faas fra Bestyrelsen, skal de faas fra Justitsministeren. Det siger jeg Tak for, og jeg siger atter: Bordet fanger. Jeg henstiller til Finansudvalget, at det tager denne Sag i sin Haand, og jeg henstiller til Folketingets Medlemmer, at de tager ned til Jægerspris og undersøger Forholdene paa ny, saa skal det nok vise sig, at Justitsministeren ikke har omstødt noget af, hvad jeg har fremsat, men hvad jeg har sagt, skal komme til at staa sin Prøve for enhver Kritik.

Den højtærede Justitsminister gav en Del Oplysninger om Godset og om dets Overskud i de forløbne Aar. Jeg tænker, at mange ærede Medlemmer, da de hørte dette, sagde til sig selv: Ja, men det er jo et ret ordentligt Overskud, Godset giver. Jeg har en Fortegnelse over, hvad Kapitalformuen har givet, og hvad Børneopdragelsesanstalten har kostet, og den viser, at Overskuddet, altsaa Differencen mellem Renten af Kapitalen og Udgifterne, baade de ordinære og de ekstraordinære, hvert Aar har været overordentlig stort. Jeg skal saaledes nævne, at i 1879 var Overskuddet ikke mindre end ca. 74,000 Kr. Jo mere der ofres paa Anstalten, des mere gaar Overskuddet selvfølgelig ned, men det holder sig dog hele Tiden omkring 30,000 Kr., og naar der yderligere har været et stort Overskud paa Godset, maa man nok spørge: Hvor er saa Pengene blevet af?

Jeg vil i denne Forbindelse takke den højtærede Justitsminister for de Oplysninger, som han gav med Hensyn til Forpagtningsafgifterne. Efter disse Oplysninger er det ganske givet, at disse Forpagtningsafgifter er overordentlig smaa, og jeg vil gøre opmærksom paa, hvad Justitsministeren maaske ikke har lagt Mærke til, at foruden disse lave Forpagtningsafgifter har Gaardene faaet Privilegier paa Leverancer; Møllen skal f. Eks. levere Brød, Mel, Gryn o. s. v. til hele Anstaltens Forbrug. Jægerspris Hovedgaard har faaet Privilegium paa at levere Mælk, Ost, Smør til fastsatte høje Priser. Dette betyder ikke saa lidt. Jeg er tilbøjelig til at tro, at naar disse Forpagtningsafgifter bliver opgjorte, faar Gaardene maaske nok saa mange Penge fra Stiftelsen, som Stiftelsen faar Penge fra dem; men det faar nu være en Sag for sig. Varerne skal Stiftelsen selvfølgelig købe, men alene dette, at Gaardene har disse Privilegier

faar saa store Priser, influerer meget paa Forpagtningsafgifterne. Jeg skal i denne Forbindelse nævne noget, som jeg tror ogsaa har Interesse, nemlig at man fra Stiftelsens Side undertiden har klaget over, at f. Eks. Brødet, Melet og Grynene fra Møllen ikke var godt. Disse Klager er gaaede til Bestyrelsen, og hvad har saa Bestyrelsen svaret? Den har svaret: Ja, det kan godt være, men det kan ikke nytte at klage, for vi skal have vore Forpagtningsafgifter, og for at vi kan faa dem, skal Forpagterne have disse Privilegier, derfor kan vi intet Hensyn tage til disse Klager. Det samme har været Tilfældet overfor Hovedgaardens Leverancer af Mælk, Smør og Ost. Jeg nævner det, fordi det ogsaa viser, hvor lidt Hold der er i den Tale om, at det er en mægtig Bestyrelse. Den er ikke mere mægtig, end at den ikke er i Stand til at værne om Anstalten i saa Henseende. Og hvorfor? Fordi den ikke er i Stand til at føre en Økonomi, der kan bære sig, men maa finde sig i disse Forhold. Bestyrelsen har gjort et alvorligt Forsøg paa i tolv Aar at drive disse Ejendomme — jeg tror ikke, det har givet den Blod paa Tanden —, men det var udenfor Statutterne, for de hævder ufravigeligt, at Gaardene skal være bortforpagtede. Jeg kunde — men jeg skal ikke gøre det — bevise, hvorledes Bestyrelsen paa mange Punkter sandelig ikke har overholdt Statutterne. Man overholder Statutterne, hvor det passer, og lader være, hvor det ikke passer. Naar disse Sager kommer til at ligge for i Rigsdagen, skal der nok blive Lejlighed til at skaffe Lys over disse Forhold, selv i Smaating, og det tror jeg har sin store Betydning.

Med Hensyn til Udgiften til Opdragelsesanstalten vil jeg sige, at jeg ikke kan se andet, end at de fremførte Tal absolut er rigtige. Jeg har haft Lejlighed til at se paa dem, og jeg har endnu mere Tiltro til dem, efter at en af Justitsministeriets Personale har gaaet disse Tal igennem, og efter at Justitsministeren selv er kommet til samme Resultat. Jeg har endnu i Aftes haft Lejlighed til at gennemgaa dem. Jeg tager Tallene for 31 Aar, Kapitalformuen giver i disse 31 Aar fra 1871 og saa langt frem, som jeg har kunnet følge Tallene, en Renteindtægt af 6,032,945 Kr. 38 Øre, medens Udgiften til Opdragelsesanstalten i de samme Aar har været 4,918,708 Kr. 09 Øre. Man vil altsaa se, at Renten af Kapitalformuen har været 1,114,236 Kr. større end den ordinære og ekstraordinære Udgift har været. Det er en ikke ubetydelig Kapital, der er opsparet paa Opdragelses-